

[Grethe Fenger Møller]

Men det er selvfølgelig også væsentligt, at vi vender det om og siger, at det heller ikke må være økonomien, som hindrer, at de unge kommer ind på arbejdsmarkedet eller kommer ind i et uddannelsessystem, og det bør heller ikke være økonomien, der hindrer, at man kommer ind og påbegynder basisåret. Selv om man påbegynder basisåret, ved vi også, at der ikke er nogen garanti for, at man derefter kan komme videre i systemet. Vi må altså prøve på at sikre, at der ikke er stopklodser hele vejen igennem.

Jeg tror også, det er meget væsentligt, at der er et meget tæt samarbejde mellem arbejdsministeren og undervisningsministeren i denne sag, og jeg tror ikke, at vi kan løse de meget væsentlige problemer, der er, uden at vi også ser på erhvervsvejledningen. Det er min erfaring, at der stadig væk er mange fordomme og traditioner, der gør sig gældende hos de unge, måske også hos deres forældre, måske også hos dem, der skal vejlede de unge, når det drejer sig om, hvilke muligheder der er. Der tror jeg det er meget væsentligt, at vi bruger megen fantasi og mange kræfter på at gøre erhvervsvejledningen så god som muligt.

Jeg er glad for, at arbejdsministeren i sin redegørelse så udførligt omtalte de problemer, der er i forbindelse med kvindernes arbejdsløshed, og det har selvfølgelig også betydning, når vi skal se på erhvervsvejledningen, hvad det er, vi vejleder til. Er det traditionelle kvinde- og mandefag? Hvad kan vi gøre? Jeg har i hvert fald nogle erfaringer, som siger, at kvinder, piger, tænker meget traditionelt. Hvad kan det nytte, at man vil ind i en uddannelse, hvis enhver kan se, at der ikke er en jordisk chance for, at man får beskæftigelse bagefter? Vi skal altså bryde kønsbarriererne, men vi skal også lave en erhvervsvejledning, så de unge føler sig motiverede til at søge ind i de uddannelser, hvor der er en rimelig chance for beskæftigelse bagefter.

Ungdomsarbejdsløsheden har mange former. Vi ved, at den er stor i dag, vi ved, at den er steget voldsomt, og vi ved også, at der nu kommer nogle store årgange, som kommer til at forværre problemet og belaste løsningen af det. Jeg tror, det er væsentligt, at vi tænker langsigtet, at vi laver en fleksibel struktur, således at vi nu kan komme med en stærkt målrettet indsats, men ikke bygger

nogle ting op, som ikke kan holde, når vi når til midten af 1980'erne, hvor det talmæssige pres måske bliver noget formindsket. Men selv når det er sagt, bliver altså det andet problem tilbage, det med at få de unge placeret i uddannelser inden for beskæftigelser, hvor der også er en varig chance for en placering. Jeg tror, at der i befolkningen er en meget stor interesse for og forståelse for, at der skal gøres noget ved disse problemer.

Når jeg har brugt min taletid på at tale om de unge, så er det ikke, fordi vi i det konservative folkeparti er ligeglade med de problemer, de andre arbejdsløse i Danmark har. Det er vi ikke, og vi er også klar over, at der må gøres noget på dette område. Men vi mener, at det er væsentligt at bekæmpe arbejdsløsheden i etaper, først og fremmest at gøre noget for de unge. Det er min opfattelse, at der i det danske samfund er en meget stor bekymring for, hvordan det skal gå de unge. Det gælder de unge selv, det gælder deres forældre, og det er et problem, som rammer på tværs af alle befolkningsklasser og befolkningslag. Jeg tror derfor, det er et problem, hvor det er væsentligt, at vi på tværs af politiske skel går ind i en konstruktiv drøftelse om, hvad vi egentlig kan gøre for at få løst dette problem, således at den økonomiske krise ikke skal få til resultat, at en generation af unge kommer til at blive tabere helt indtil år 2000.

Vi vil fra konservativ side gå ind i en drøftelse om, hvordan disse forslag kan udmøntes. Det kan være, at vi under den fortsatte behandling kan få flere ideer, det er ikke udelukket. Jeg har sagt, at arbejdsministerens redegørelse ikke var dramatisk eller meget spændende. Måske er det ikke muligt at bekæmpe arbejdsløsheden med meget utraditionelle midler eller på en meget dramatisk måde, men derfor kan vi godt få flere ideer under de fortsatte overvejelser. Jeg tror, at det er meget væsentligt, at der fra folketingets side gøres en meget positiv indsats for at få løst disse problemer.

Lawaetz (FP):

Det var en lidt sørgelig indgangsbøn, ordføreren for socialdemokratiet, hr. Søren B. Jørgensen, åbnede denne alvorlige debat med, idet han udtalte, at det var hans håb, at man mindst én gang om året skulle have en